இந்த அரசு முதன் முதலாக இந்தியாவிலேயே தமிழகத்தில்தான் தமிழகத்தில் விவசாயிகளுக்கு அந்த 15 ரூபாய் ஊக்கத் தொகையாகத் தரப்பட்டது தனியாக. அதுவாக வளர்ந்து 35 ரூபாயாக இன்றைக்கு ஆகியிருக்கிறது. இதனால் அரசுக்கு ஆகக்கூடிய செலவு 38½ கோடி ரூபாய் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதுபோல கரும்பு விலையைப் பொறுத்தவரையில் 8.5% ரெக்கவரி உள்ள கரும்புகளுக்கு 230 ரூபாயிலிருந்து டன் ஒன்றுக்கு 250 ரூபாயாக உயர்த்தியிருக்கிறோம். பம்ப் செட்டுகளுக்கு, 5 ஹார்ஸ் பவர் வாங்குபவர்களுக்கு இருந்த விற்பனை வரியை அறவே ரத்துச் செய்திருக்கிறோம். இதனால் 4 கோடி ரூபாய் அரசுக்கு இழப்பு. மின் கட்டணத்தை 75 ரூபாயிலிருந்து 50 ரூபாய்க்கு ஒரு ஹார்ஸ் பவருக்குக் குறைத்து 10 கோடி ரூபாய் இழப்பை இந்த அரசு இன்றைக்கு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. இவற்றோடு விவசாயிகளுக்குச் செய்ய வேண்டிய சலுகைகள் அல்லது அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய பலன்கள் முற்றுப் பெற்றுவிட்டன என்று சொல்ல மாட்டேன். என்றைக்கும் விவசாயிகளுடைய பிரச்சினை இருந்து கொண்டிருப்பவை என்பதை நான் மிக நன்றாக அறிவேன். எனவே, இவற்றை எல்லாம் சிந்தித்து பார்த்து நிதிநிலை அறிக்கையிலே இன்னும் விரிவாக அவர்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய உதவிகள் பற்றி சொல்லப்படும் என்பதையும் இந்த மன்றத்திலே நான் கூறிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(11–45 மணி)

அடுத்து, காவிரிப் பிரச்சினை குறித்து நம்முடைய திரு. தீட்சிதர் அவர்கள் கூட இன்று காலையில் விளக்கமாகப் பேசினார்கள். அந்தப்பற்றி சில ஆதாரப்பூர்வமான உண்மைகளை இந்த மாமன்றத்திலே வைக்க விரும்புகிறேன். வழக்குகளை, அதாவது காவிரிப் பிரச்சினையிலே தமிழ்நாட்டினுடைய உரிமையை மையப் படுத்தி நாம் தொடர்ந்திருந்த வழக்குகளை எந்தக் கட்சியையும் கேட்டுக்கொள்ளாமல் தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் தானாக முன் வந்து அன்றைக்குத் திரும்பப் பெற்றுவிட்டார் என்கின்ற ஒரு குற்றச்சாட்டு சொல்லப்பட்டது. இங்கே அவையிலே பேசப்பட்ட, எடுத்து வைக்கப்பட்ட உண்மையான ஆதாரங்களை மறுத்து, ஏதோ வெளியிலே பத்திரிகைகளிலே புழுதி வாரித் தூற்றிவிட்டால்—அதை வெளியிடுவதற்கும் சில பத்திரிகைகள் இருக்கின்ற காரணத்தால், அவர்களே அந்தப் பத்திரிகைக்காரர்களே இதை ஆராயாமல் இது எப்படி உண்மையாக இருக்க முடியும், எது உண்மையான ஆதாரம், எது போலியான ஆதாரம் என்பதைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் சில பத்திரிகைக்காரர்கள் அதைப் பெரிய அளவிலே வெளியிடுவதற்குத் தயாராக இருக்கிற காரணத்தால் அப்படி வெளியிடப்பட்ட ஒரு அறிக்கையில் 7–5–1972–லே இந்த வழக்குகளை வாபஸ் பெற்றுவிட்டோம். எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களைக் கலந்து ஆலோசிக்காமலே வாபஸ் பெற்று விட்டோம் என்றும் இன்னொரு குற்றச்சாட்டாக

ஹேமாவதி, கபினி, ஹேரங்கி நதிகளில் கட்டப்படும் அணைகளைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு முன்பு இருந்த கழக அரசு முன்வரவில்லை என்கின்ற மற்றொரு குற்றச்சாட்டையும் சொல்லி தமிழ்நாட்டில் இருக்கின்ற விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு மீது வெறுப்பு ஏற்படுத்த பெருத்த முயற்சி செய்யப்படுகிறது. அதைத்தான் அவர்கள் இங்கே பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள். 20 சதவீத மக்களை, இன்னமும் இவற்றை எல்லாம் நம்பிக்கொண்டு இருக்கிற மக்களைத் திருத்தி அவர்களுடைய விழிகளைத் திறக்க நாம் என்ன செய்யப் போகிறோம் என்று கேட்டார்கள். இந்த அரசு மாத்திரமல்ல அரசுக்கு அரசை நடத்துகின்ற ஆளும் கட்சிக்குத் தோழமை கட்சிகளாக இருக்கிற நாங்களும் உங்களோடு ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். இது போன்ற புனைச் சுருட்டுகளால் உண்மைக்கு மாறான கருத்துக்களால், செய்திகளால் நாட்டு மக்களுடைய எண்ணத்தைத் திசை திருப்புகின்றவர்களை அடையாளம் காட்டுகின்ற முயற்சியிலே நாம் அனைவரும் தொடர்ந்து ஈடுபட்டு ஆகவேண்டும். இல்லாவிட்டால் எவ்வளவு பெரிய உண்மைக்குச் சற்றும் பொருந்தாத ஒரு செய்தி சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே எடுத்து வைக்கின்ற ஆதாரங்கள் மூலமாக நீங்கள் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

21—5—1972 அன்றைய தினம் இந்திராகாந்தி அம்மையார் சென்னை வந்தார்கள். அவர்களிடத்தில் நான் காவிரிப் பிரச்சினை குறித்து விரிவாகப் பேசினேன். அதைப் பற்றி பெங்களூரிலிருந்து வெளியாகின்ற டெக்கான் ஹெரால்டு என்ற பத்திரிகையிலே பின்வருமாறு செய்தி வந்தது. "Prime Minister Indra Gandhi said today that inter—State disputes at river waters should be thrashed out by the Cheif Ministers concerned. It is much easier that way. If there is anything I can do, I will certainly help, she told the pressman after Tamil Nadu Chief Minister Karunanidhi had met her.'; இந்த செய்தி டெக்கர்ன் ஹெரால்டு பத்திரிக்கையிலே அப்போது வந்து இருக்கிறது.

அப்படிச் சந்தித்துப் பேசியபொழுதுதான் அவர்கள் என்னிடத்திலே சொன்னார்கள். வழக்கு இருக்கும்போது பேசுவது என்பது சற்றுச் சிரமமான காரியம். இருதரப்பிலும் எரிச்சல் ஊட்டக்கூடிய நிலைமையிலே பேச்சு வார்த்தை அமைய வேண்டாம். எனவே அந்த வழக்கைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்கின்ற முயற்சியிலே ஈடுபடுவது நல்லது என்று என்னிடத்திலே சொன்னார். மீண்டும் முதலமைச்சர்களை அழைத்து வைத்துப் பேச அது வசதியாக இருக்கும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் குறிப்பிட்டதையொட்டி 29-5-1972-ல் மூன்று மாநில முதல்வர்கள் தமிழகம், கேரளம், கர்நாடகம் ஆகிய 3 மாநில முதலமைச்சர்களுடைய கூட்டத்தை அன்றைக்கு இருந்த மத்திய அமைச்சர், நீர்ப்பாசனத் துறை அமைச்சர் திரு. கே. எல். ராவ் அவர்கள் கூட்டி இருப்பதாக அழைப்பு விடுத்தார்கள்.

29 ஆம் தேதி டில்லியிலே கூட்டம் என்றதும் 27—5—1972 அன்று சென்னை தலைமைச் செயலகத்திலே உள்ள கேபினட் அறையில் அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களுடைய கூட்டம் கூட்டப்பட்டது. அந்தக் கூட்டத்தில் யார், யார் கலந்து கொண்டார்கள் என்பதையும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். திருவாளர்கள் ஆர். பொன்னப்ப நாடார், திருப்பூர் மொய்தீன், ஆறுமுகச்சாமி, ஏ. ஆர். மாரிமுத்து, எஸ். எஸ். ராமசாமி படையாச்சி, ஏ.ஆர். பெருமாள், ஆர். சக்திமோகன், கே.டி.கே. தங்கமணி, கே. ராஜாராம், ஏ. ஆர். தாமோதரன், டாக்டர் ஹெச். வி. ஹண்டே, டி.கே. சண்முகம், கே. எஸ். அப்துல் வகாப், சிலம்புச் செல்வர் ம. பொ. சி.—இவர்கள் அந்தக் கூட்டத்திலும் கலந்து கொண்டார்கள்; அதற்கு அடுத்து நான் டில்லிக்குச் சென்று திரும்பிய பிறகு 4—6-1972—ல் நடை பெற்ற அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்கள் கூட்டத்திலும் அவர்கள் எல்லாம் கலந்து கொண்டார்கள். அப்போது அந்தக் கூட்டத்தில் பிரதமர் அவர்கள், பேச்சு வார்த்தை மூலமே பிரச்சினையைத் தீர்த்துக்கொள்ளலாம் என்றும், அதற்கு முன்னர் வழக்கைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்வது நல்லது என்றும் தெரிவித்த கருத்து விளக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது என்பதுதான் அந்தக் கூட்டத்தினுடைய 'மினிட்ஸ்'

(11—50 மணி)

அவர்களுடைய கருத்தை ஆராய்ந்த பிறகு 7—7—1972 அன்று ஏற்கனவே உச்ச நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்பட்டிருந்த வழக்கு எண் 1/71-ஐத் திரும்பப் பெற நடவடிக்கை மேற் கொள்ளுமாறு ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது, அனைத்துக் கட்சிக் கூட்டத்திற்குப் பிறகு, அந்த அடிப்படையிலே 28—8—1982 அன்று உச்ச நீதிமன்றத்திலே மனு விண்ணப்பிக்கப்பட்டு, தமிழக அரசு தொடர்ந்த வழக்கைத் திரும்பப் பெற அனுமதி வழங்கப்பட்ட தோடு, தேவைப்பட்டால் மீண்டும் புது வழக்குத் தொடர உரிமை உண்டு என்ற அடிப்படையில் தான் ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது. எனவே, 7—5—1972-லே வழக்குகள் வாபஸ் பெற்றதாக வெளியிலே சொல்லப்படுகிற கருத்தும் தவறு. அனைத்துக் கட்சித் தலைவர் களை அழைத்துப் பேசாமல் இந்தக் காரியம் நடைபெற்றது என்று சொல்வதும் தவறு. அதோடு ஸ்டே வாங்கவில்லையென்று சொல்லப்படுகின்ற கருத்தும் மிகமிகத் தவறு.

4—8—1971-ல் காவிரிப் பிரச்சினைக்கு நடுவர் மன்றம் அமைக்குமாறு மத்திய அரசுக்கு ஆணை பிறப்பிக்க உச்ச நீதி மன்றத்திலே வழக்குத் தொடர்ந்தபொழுது அந்த வழக்கிலே தீர்ப்பளிக்கும் வரையிலும் மேலும் நடுவர் மன்றம் மூலம் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணும் வரையிலும் கர்நாடகத்திலே கட்டப்பட்டு வரும் ஹேமாவதி, கபினி அணை, ஹேரங்கி அணை, ஸ்வர்ணவதி அணை மற்றும் காவிரியில் மற்ற கிளை நதிகளில் கட்டப்பட்டு வருகிற அணைகளின் கட்டுமானப் பணிகளை மேற்கொண்டு செயல்படுத்தா வண்ணம் தடை செய்யக்கோரி ஆணை பிறப்பிக்குமாறு ஒரு மனு தாக்கல் செய்யப்பட்டது.

இதனை உச்ச நீதிமன்றம் 25–10–1971 அன்று பரிசீலித்து அந்தக் கோரிக்கையை நிராகரித்து விட்டது. எனவே, நாம் ஸ்டே கேட்டதும் உண்மை; அந்த ஸ்டே தர முடியாது என்று உச்ச நீதிமன்றம் மறுத்து விட்டதும் உண்மை. அந்த உச்ச நீதி மன்றத்திலே அன்றைக்கு நீதிபதிகளாக இருந்து அந்த வழக்கை விசாரித்தவர்கள் Justice J. M. Shelat, Justice I. D. Dua, Justice S. C. Roy, Justice H. R. Khanna, Justice G.K. Mitter இவர்கள் தான் அந்த வழக்கை விசாரித்தவர்கள். கடைசியாக, Upon perusing the papers and upon hearing, the Court dismissed the Application என்ற வகையிலே அன்றைக்கு நாம் கேட்ட ஸ்டே நிராகரிக்கப்பட்டுவிட்டது. அவற்றையெல்லாம் மறைத்துவிட்டு ஏதோ 7 ஆண்டுக் காலம் இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலேதான் காவிரிப் பிரச்னை பேசப்படவில்லையென்று கூறுகின்றவர்கள் 10 ஆண்டுக்காலமாக என்ன செய்து கொண்டிருந்தார்கள் என்பதுதான் எனக்குப் புரியவில்லை. வழக்கைத் திரும்பப் பெறும்பொழுதே இதே பிரச்சினைக்காக மீண்டும் வழக்கைத் தொடரலாம் என்கிற அந்த நிபந்தனையோடுதான் வழக்குத் திரும்பப் பெறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் 10 ஆண்டுக் காலத்தில் எந்த முயற்சியும் செய்யப்படவில்லையா அல்லது செய்து கடந்த காலத்திலே நடைபெற்ற அதே பேச்சு வார்த்தைகள் தொடர்ச்சிதான் விளைவாக இருந்ததா என்பதை யெல்லாம் நீங்கள் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

நான் இதை ஒரு அரசியல் பிரச்சினையாக்க அன்றும் சரி, இன்றும் சரி, என்றைக்கும் விரும்பவில்லை. ஆனால் இன்றைக்குக் கூட பத்திரிகையிலே பார்த்தேன், கர்நாடக சட்டசபையில் நாம் கேட்ட தண்ணீரை அளிக்க இயலாது என்று திட்டவட்டமாகப் பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 30 டி.எம்.சி. கேட்டதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 30 டி.எம்.சி. கேட்டு, அவர்கள் தரத் தயங்கிய பிறகு, அந்த 30 டி.எம்.சி. வேண்டுமென்று வலியுறுத்தி முதல் அமைச்சர் திரு. வீரேந்திர பட்டீலோடு இரண்டுமுறை தொலைபேசியிலே தொடர்பு கொண்டு பேசினேன். அவர் தருகிறேன் என்று சொன்னார். பிறகு, பொதுப் பணி அமைச்சரை அனுப்பி வைத்தேன். பொதுப் பணி அமைச்சர், அந்த மாநிலத்திலே முதல் அமைச்சர் இருப்பார், அவர் மாலையிலே பெங்களூர் வருவார் என்ற அந்த நம்பிக்கையோடு அங்கே சென்றார். ஆனால், அந்த மாநில முதல் அமைச்சர் பெங்களூருக்குத் திரும்பாமல் டெல்லிக்குப் போய் விட்டார். டெல்லியிலும் விடவில்லை; அங்கே இருக்கிற மத்திய அமைச்சர் திரு. மாறனிடம் சொல்லி, திரு. வீரேந்திர பட்டீலோடு தொடர்பு கொள்ளச் சொன்னேன். அவரும் தொடர்பு கொண்டு பேசினார். அங்கிருந்து திரு. வீரேந்திர பட்டீல் சொன்னார், உங்கள் பொதுப் பணி அமைச்சரை மீண்டும் பெங்களூருக்கு அனுப்பி வையுங்கள் பேசுகிறேன் என்று. பொதுப் பணி அமைச்சர் பெங்களூர் சென்று அங்குள்ள நீர்ப்பாசன அமைச்சரோடு பேசினார், அதிகாரிகளோடு பேசினார்; அன்று மாலையிலே முதல்

அமைச்சர் திரு. வீரேந்திர பட்டீலோடு பேசினார். எங்களால் இயன்றதைச் செய்கிறோம், உங்கள் முதல் அமைச்சரிடம் சொல்லுங்கள், நம்பிக்கையோடு இருக்குமாறு என்று சொல்லி அனுப்பினார்கள். அதற்குப் பிறகு, இங்குள்ள கஷ்டத்தை அவர்களுக்குப் புரிய வைத்து, 15 டி.எம்.சி. யாவது வழங்குங்கள் என்று நாம் கேட்டு கடிதம் எழுதினோம். 15 டி.எம்.சி. வழங்கு வதைப் பற்றி யோசிக்கிறோம் என்று அங்கிருந்த பொதுப் பணி அமைச்சர்—கர்நாடகத்துப் பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் பேசியதாகச் செய்தி வந்தது. நேற்றைய தினம் சட்டசபையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள், 30 டி.எம்.சி. தர இயலாது என்று. பேசித் தீர்க்கலாம் என்று சொல்கிறார்களே, நாம் இன்றைக்கு வறண்டு போயிருக்கிற அல்லது இன்னும் சில நாளில் வறண்டு விடக்கூடிய அல்லது வாடி உலர்ந்து விடக்கூடிய பயிர்களைக் காட்டி, தஞ்சை, திருச்சி போன்ற காவிரி நதித் தீரத்திலே வாழ்கின்ற தமிழக விவசாயிகளுடைய வயிற்றிலே அடிக்காதீர்கள் என்று இறைஞ்சிக் கேட்கின்ற இந்த நேரத்திலே கூட ஒரு நல்லெண்ண சமிக்ஞையாக 10 டி.எம்.சி.யோ, 15 டி.எம்.சி.யோ வழங்குவதற்குத் தயாராக இல்லாதவர்களிடத்தில் பேசி என்ன பயன் விளையும் என்பதை நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்.

(11-55 மணி)

கடந்த காலத்திலே ஜனதா தள ஆட்சியிடைய தலைவர், முதலமைச்சர் திரு. பொம்மை அவர்கள் இங்கே வந்தபோது, ஒரு பொதுக் கூட்டத்திலேதான், இந்த அமைச்சரவைக்கு நடை பெற்ற வாழ்த்துக் கூட்டத்தில், காவேரியிலிருந்து 5 டி. எம்.சி., தண்ணீரை அவசரமாகத் தரவேண்டுமென்று கேட்டபோது அவர் அந்தக் கூட்டத்திலேயே அறிவித்தார். அடுத்த ஒன்றிரண்டு வாரங்களில் அந்த 5 டி. எம். சி. தண்ணீரை ஜனதா தளக் கட்சியினுடைய முதலமைச்சர் நண்பர் திரு. பொம்மை அவர்கள் உடனடியாக தமிழ்நாட்டிற்கு வழங்கினார்கள்.

வேடிக்கை என்னவென்றால். அதற்கு முன்பு கவர்னர் ஆட்சியிலும் 5 டி. எம். சி. தண்ணீர் தரப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே நண்பர் எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப் பிலே இருந்தபோது அங்கிருந்து தண்ணீர் தரும்போதெல்லாம் அதற்கு மாற்றாக இங்கிருந்து மின்சாரம் தரப்பட்டிருக்கிறது. அப்படித் தரப்பட்ட மின்சாரத்திற்கு பரிமாற்றமாக ஆகிவிடக் கூடாது என்பதற்காக அதற்கு ஒரளவு கட்டணமும் கேட்கப் பட்டிருக்கிறது. இது எம்.ஜி ஆர். அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது நடைபெற்றது. இந்தக் கணக்கை எல்லாம் இப்போது திரு. வீரேந்திர பட்டீல் அவர்கள் நமக்கு எழுதி, அந்தப் பழைய பாக்கி எல்லாம் இருக்கிறது, அதை எல்லாம் கொடுங்கள் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள்.

அதிலே வேடிக்கை என்னவென்றால், இப்படி ஒரு பரிவர்த் தனை இல்லாமலே திரு. பொம்மை அவர்கள் 5 டி. எம். சி. தண்ணீர் கொடுத்தாரே, அதற்கும், அவர்கள் கேட்காத பரிவர்த்

தனையை அதிலே நுழைத்து, அதற்கும் நீங்கள் மின்சாரம் தரவேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிபந்தனையைப் போட்டு திரு. பொம்மை அவர்கள் தண்ணீர் தரவில்லை. ஆனாலும் இவர்கள் நிபந்தனையை வலுவிலே புகுத்தி, அதையும் நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். நாம் கேட்ட தண்ணீரைப்பற்றி எந்தவிதமான பதிலும் கிடையாது. திரு. வீரேந்திர பட்டீலைப் பொறுத்தவரை நானும் அவரை மிக நன்றாக உணர்ந்தவன்; அவருக்கும் என்னை மிக நன்றாகத் தெரியும். இருவரும் நெருங்கிய நண்பர்கள். ஆனால் என்ன காரணத்தாலோ, எப்படி தமிழ்நாட்டிற்கு அரிசி வழங்கக்கூடாது என்று மத்திய அரசு அன்றைக்கு முடிவு எடுத்ததோ, அன்றைக்குத் தமிழக மக்களுடைய வயிற்றிலே அடித்ததோ, அதைப்போல தி.மு.க. ஆட்சி இருக்கிற காரணத்தால் தஞ்சை, திருச்சி, தென்னாற்காடு மாவட்டங்களிலே இருக்கிற விவசாயி களுடைய வயிற்றிலும் அடிக்கலாம் என்று அவர்களுக்கு யாராவது அரிசி வழங்காதவர்கள் இப்போது இந்த அறிவுரையை வழங்கி இருப்பார்களோ என்று நான் எண்ணிட வேண்டிய கட்டாயத் திலே இருக்கிறேன்.

ஒரு மனிதாபிமானம் கூட இல்லாமல், மனித நேய உணர்வு கூட இல்லாமல் தஞ்சையிலே வாடுகின்ற, திருச்சியிலே வாடுகின்ற தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலே வாடுகின்ற விவசாயிகளுக்கு நாம் பலமுறை கேட்டும் கூட—இன்னும் கூடச் சொல்கிறேன். மூன்று நாட்களாக நான் தொலைபேசியிலே அவர்களோடு தொடர்பு கொள்ள முயலுகிறேன். ஆனால் தவிர்த்துக் கொண்டே இருக்கிறார்கள், அவர்களால் பேச இயலவில்லை. இவ்வளவு நெருங்கிய நண்பர் பேச முடியவில்லை என்றால் எவ்வளவு பெரிய அரசியல் தாக்கம் இதிலே விளையாடுகிறது என்பதை நீங்கள் எண்ணிப் பார்த்துக் கொள்ளலாம்.

சில பேர் கேட்கிறார்கள், முதலமைச்சர் ஏன் அங்கே போகக் கூடாது என்று. அங்கே போனால் சட்டசபையை விட்டு விட்டு எங்கே போனார் என்று கேட்பார்கள். எதையும் பேசக் கூடிய அரசியல்வாதிகள் இதையும் பேசுவார்கள். எனவேதான் நான் இந்த அரசின் சார்பாக, இந்த அவையின் சார்பாக தஞ்சை மாவட்டத்திலும், திருச்சி மாவட்டத்திலும், தென்னாற் காடு மாவட்டத்திலும் காவேரி தீரத்திலும் வாடிக்கொண்டிருக்கிற காய்ந்து கொண்டிருக்கிற அந்த நிலங்களை, பயிர்களைக் காப் பாற்ற மீண்டும் ஒருமுறை என்னுடைய நெருங்கிய நண்பர், கர்நாடகத்தினுடைய முதலமைச்சர் திரு. வீரேந்திர பட்டீல் அவர்களே, உங்களால் இயன்றதைச் செய்யுங்கள்; 10 டி. எம். சி.யோ, 15 டி. எம். சியோ தண்ணீரை உடனடியாகத் திறந்து விட ஏற்பாடு செய்யுங்கள் என்று மிகுந்த பணிவன்போடு இந்த அவையின் சார்பாக வீரேந்திர பட்டீல் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.